

4-11
Lurs dissabte 4-11

(22) 31
Neneta meva: No és diumenge
però per tal que tinguis notícia del
teu home més aviat del adelant el
dia per escriure't. Primer de tot
neneta meva, vull dir-te que la teva
del 31 fa dos dies que la tinc. També
hauràs pogut comprovar que el que
tu m'aconseilles d'escriure a uns dels
senyors que em donaves de Pau en
la meva del dimecres o dijous et deia
que ho havia fet. Fins ara, res de nou
Ni he estat cridat ni res.

Alir va vindre a visitar-me
a mi i a ey Mir my escrivent del
mandat de part d'un capità que diu
que parla amb tu i la M^{me}. dient-
nos que li diguessim que em manca-
va. La cosa em sorprenqué, però
com pots comprendre per nostra con-
testa fou que no em mancava res
i que li donés gràcies per l'ofertament
el teu aquell, allavors em di-

que si teniem interès en entrar
a la Cia de Treballadors del Camp,
per passar a les oficines, que estava
muy segur que era qüestió d'ansi-
nua-la. No concretarem res. Sola-
ment tenim l'adreça del xicot
que viuquí. Més tard amb en Mir
parlant de la cosa arribarem a la
conclusió que no seria de més visitar
al capità i plantejar-li el cas
nostre. A mi particularment, pen-
so fer-li història de la cosa i dir-li
que per evitar qualsevol dia un
tratllet forçós (segueix el rumor
que volen liquidar el camp), pot ser
si que seria convenient més si pogés
entrar a la Cia que fa tots els serveis
de Camp i la qual segons diuen
queda ací. Quedarem amb en
Mir que vindria aquest matí i
venríem a l'escriure per dir-li

que ens donés hora el capità. Són
les 12 i no ha vingut. Què et sem-
bla, neneta meua? Si podem parlar
amb el capità sempre és una rela-
ció bona en les condicions nostres.

¿I el teu cas com està? Jo crec
que sortiràs primer tu, car segura-
ment la teua reclamació seria cosa
potencial. Estic nerviós, no hi
puc fer més, d'ençà del dilluns que
em varen cridar. Jo crec que l'in-
formació no pot ésser dolenta i
la cosa comença a ésser llarga. Pot-
ser hebré demà o aviat carta del
mestre de Pau en la qual precis-
arà com està l'afar. Són tantes les ganes
que tinc de sortir en les condicions
aquests!! Em sembla un somni.
i fins que em veji canvi de Pau, no
ho creuré. Tu no deixis per mediació
de la bona. Contar de mirar també
de precisar com està la cosa. Inte-
ressa concretar aviat. Cas que res

li haigues a fer, em situaria de
nou i mirarem el que convenia
més. Si restar ací a la Cia esperant
cosa nova (a la Cia del Camp, es
ja té) o sortir per aquests nous de
dén amb nova Cia. Quedar ací
com a simple refugiat, explotant
el qüerri dels ossos, no ho estimo
molt bo. Si volgues em faria donar
inútil per les Cia, però que a para
més tard? Ah! Si els que quedessin
inútils i invalids sabessis que at
donguessis llibertat! Però no ho crec
més aviat com a cosa bona, un tras
llat a un nou camp o refugi i
així ara que estem junts, o a
la vora no interessa, que salti de
nou grosser a un Camp dels P. O.
o un altre perdut per França.
No ho creus així, veneta meua?

Veuré, si és possible a M. el
capità. Si plantejaré el meu cas
i se'ns vegi fare. No veu, però

Interessis allunyar-me d'ací, men-
tre no sàpigui que res hi ha a fer -
on la qüestió de la Normal.

Ací després d'uns dies bons
ha començat de bell nou, la plu-
ja que deixa el camp en un fan-
gar. Mal país aquest! Però to-
ques a resistir i ni que sigui
entre mantes, ho faré esperant
la solució que em porti voreta ten

Aquest matí han marxat a
francònia els tres xicots valencians
que comparteixen les pens amb mi.
Bons xicots!! M'apreciaven. Tres dies
menjant pels internacionals, com
si estessim en el millor restaurant
de Barcelona, truites, ous ferrats, to-
cino, etc. etc. Fins l'últim franc
de què disposaves. No volien gastar-
los per deixar-me'ls. Al rebre jo la
inyecció em fet amb els seus a tots.

E'escriran a nou ten, car porten

l'adreça de me. Jo per evitar
los qualssevol disgust si arribes
a casa, escriure amb el teu nom
així com ell diria: "querida amiga
Maria..." Vas perdent la gent. Bon
viatge i sort. No et sembla?

Els cançons ha rebut carta
de me en la que dir ha donat el nos-
tre nom a un soldat d'ací company
d'una mestra. No ens ha vingut a veure
re fins ara. Bona companya la Contan!

Molt tindrem que agrair-li nosal-
tres. Els: Maria neva?

Bé neneta. Et vull dir que les
hores d'ençà que sé que puc viure
a tu em són anys. Que passo les hores
de la nit acurricat fent tots els castells
del món. Que sempre, sempre, et senti
com si et tinguis vora men. La teva veu
la teva figureta, la teva bondat, m'acom-
panyen les hores llargues de vida d'exili.
- Tu sé que sospires final.
Rep netons del sempre teu Pepe